

АГОЊЬ

Ахоўвае ад Нядобрых Духаў.
Выкарыстоўваецца ў час абрадаў і
магічных дзеянняў

ЗЯМЛЯ

Прастора і месца існавання людзей і
ніжэйшых (зямных) багоў

Цэнтральны дзіцячы парк імя М.Горкага
Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў

Цэнтр дадатковай адукацыі дзяцей і моладзі
«Вікторыя» г. Мінска

Педагог (кіраўнікі фальклорных калектываў), дзеці і моладзь
г. Мінска і Мінскай вобласці

кампанія «Будзьма беларусамі»

III. “СВЯТА РАЎНАДЗЕНСТВА”

13.15 – 13.35

Слоўнічак

удзельніца абрадавага свята:

Музычнае
суправаджэнне:

Абрадавыя гульні
і традыцыйныя танцы:

“Мілавіца” (М.С.Шукі)

“Лявоніха”
“Кракавяк”
“Падэспан”
“Нарэчанька”
“Ва саду лі”
“Полька з дзеркачом”
“Полька-расцяпа”
“Проса” (гульня)
“У карагодзе мы былі”
(карагод-гульня)

“Вянок” (Л. Пятроўская)

“Акуліна”
“Страданія”
“Падэспан”
“У гарочку” (гульня)
“Верабей”
“Ойра літоўская”
“Базар”

“Раме” (В.Калігер)

“Падэспан”
“Юрачка”
“Картуз”
“Кракавяк”
“Какетка”
“Грушка” (карагод-гульня)
“У карагодзе мы былі”
(карагод-гульня)
“Явар”

“Этна-Суполка”
(Л.П.Кідунова)

Этнаграфічныя звесткі

П.В.Шэйн: “У Гомельскім павеце дзяўчаты збіраліся гуртам і ішлі на узвышаныя месцы, звычайна каля гумнаў, падсцілалі салому і, пасеўны на яе, спявалі да позняй ночы веснавыя песні. Гэтыя песні разносіліся па наваколлю і былі чуваць на суседніх “зборных пунктах”. Часам спявалі па чарзе: у адным месцы пачнуць і спяваюць, у другім працягваюць. Хлопцы ж з дудкамі і гармонікамі пераходзілі ад адной групы да другой”.

Абрад - сукупнасць рытуальных дзеянняў, якія аднастроўваюць рэлігійныя ўяўленні ці бытавыя традыцыі

Абрадавае свята - масавае культурнае мерапрыемства з духоўна-магічным дзеяннем, якое праводзіцца эстэтычнымі сродкамі святочнай культуры (песня, танец, карагод, музыка, карнавалізацыя, атрыбутыка). Прымеркавана да асаблівых перыядаў жыцця чалавека, звязана з момантамі узвышанага ўрачыстага стану яго душы

Бог - вышэйшая звышнатуральная істота, надзеленая вышэйшым розумам, дасканаласцю, якая кіруе светам (у розных абліччах - Ярыла, Вялес...)

Вырай - прастора ў Небе, куды адлятаюць на зіму птушкі і душы намерлых людзей

Вяснянка - (веснавая загукальная песня) “самастойная” песня-абрад, якая заўсёды мела магічнае прызначэнне. Яе выкананне не суправалжалася ніякімі абрадавымі дзеяннямі. Вяснянкі самі фарміруюць абрадавыя дзеянні.

Загуканне - веснавое свята і старажытны рэлігійны абрад. Рытуальныя дзеянні і песні абраду накіраваны на тое, каб наклікаць і паскорыць вяртанне цёплага, сонечнага і ўрадлівага перыяду года - Вясны. Кожны беларус з ёю звязвае свае надзеі на багаты ўраджай, дабрабыт і шчасце

Марэна - смяротны дух, які пануе над зямлёй і людзьмі. Калі прыходзіць час вясны - вымушана хаваша ў Наўі

Птушкі - персанажы архаічных міфаў, з’яўляюцца вешчымі. Міфічныя істоты, якія з’яўляюцца паведачамі Бога (сарока, воран, жаваронак, бусел)

Рытуал - (лац. ritualis - абрадавы) - стэрэатыпныя і паўтаральныя дзеянні ў рэлігійных, побытавых ці гаспадарчых абрадах, святах

Ярыла - Бог у сваім веснавым абліччы, апыкуі ўрадлівасці і кахання. З яго жыццём звязаны пачатак сапраўднай Вясны (ст. славянскае “Яр” - Вясна, “яравы” - веснавы)

А б р а д а в а е с в я т а Г У К А Н Н Е В Я С Н Ы

Памажы, Маці, нам Вясну гукаці!
Божа, дай, Божа, дай, Божа, памажы!

Дата правядзення: 4 красавіка
Час правядзення: 12.00 – 14.35
Месца правядзення: Цэнтральны дзіцячы парк г.Мінска

Мінск 2013

